

www.sahy.sk

Honti Lapok

Ipolyság

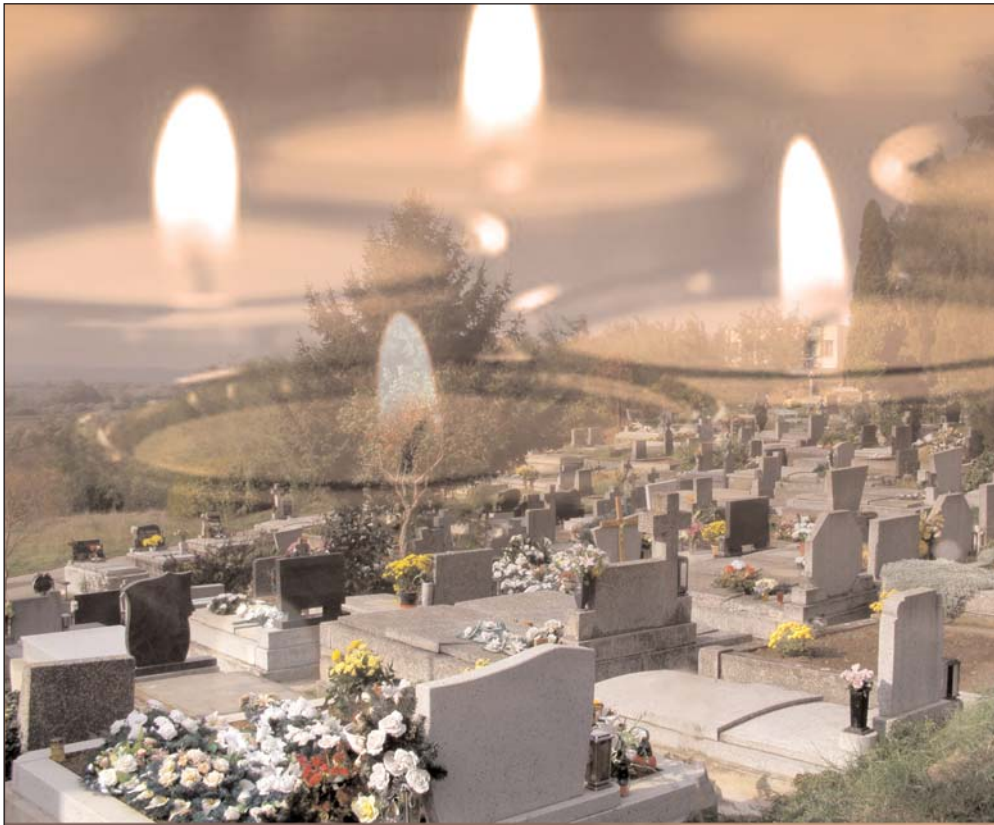
XVIII. évf.

2009. november

11. szám

Ára 0,40 € 12,-Sk

Emlékezzünk...

Az egészség
drágább az
aranyból 6. old.

Lengyel menekül-
tek az Ipoly mentén
8. old.

Félelem ok
nélkül?
10. old.

Ki kivel
novemberben
15. old.

„Emlékezés. Ez a legszentebb kötelességek egyike, amellyel a barátok, a családtagok tartoznak egymásnak. Nem hagyják kialudni az emlékezés lángját, így aztán, ha valaki meghal, nem tűnik el azonnal és nyomtalanul a világból, valamilyen szinten tovább él, legalábbis addig, amíg azok élnek, akik szerették. Az ilyen emlékezés fontos fegyver az élet zűrzavarai és a halál ellen, ez biztosítja a folyamatosságot a generációk között, hozzájárul a rendhez és az értelemhez.” (Dean Ray Koontz)

Mindenszentek (latinul: Festum omnium sanctorum) ünnep, amely fokozatosan általános népi megemlékezésé vált. Kilátogunk a temetőbe elhunyt hozzátartozóink sírjához. A sírok megtelnek őszirózsával, kizantémmal, az elmúlás jelképes virágaival. Gyertyát gyújtunk, és elvesztett szeretteinkre gondolunk.

A halál az élet velejárója –

aki megszületett, előbb vagy utóbb eltávozik az élők sorából. Bár fájdalmas, de ilyen a természet rendje, amellyel balgaság lenne szembeszállni – mondja a természettudományokban művelt énem. Csakhogy ez nem ilyen egyszerű. Amikor a temetőben járok, de főleg temetésen, folyamatosan az jár a fejemben, hogy mi lesz most azokkal, akik itt marad-

tak. Föl lehet-e teljesen dolgozni egy jó férj, feleség elvesztését, és akkor még nem beszéltem arról, amikor szülő temeti el a gyermekét. Nagy tömegszerencsétlenségek kapcsán gyakran halljuk a tévében, hogy pszichológusok segítik az áldozatok hozzátartozóit. De vajon az a családtag, aki nem ilyen

medializált körülmények között veszíti el a szeretett személyt, nem érdemelné meg ugyanazt a gondoskodást? Miért nem törődik nálunk senki azokkal, akik megtörtént évekig hurcolják magukban fájdalmukat, akik szeretnének újra normálisan élni, de szakember nélkül nem sikerül.

Modern világunkban gyakoribbak a hirtelen halálesetek, mint – mondjuk – száz évvel ezelőtt. Az okok között előkelő helyet foglalnak el a balesetek, de ugyan-

(Befejezés a 2. oldalon)

Választások

a Nyitrai Kerületi Önkormányzatba

2009. november 14.

(bővebben a 3. oldalon)

Editoriál

Kedves Olvasók,
a nedves, hideg novemberi időjárás nem tesz jót hangulatunknak, de azért össze kell szednünk magunkat. Remélhetőleg mindenkinek megvan a maga kis bevált receptje arra, hogy hogyan vészelje át ezt a szomorú időszakot. A természetre, a madárcsicsergésre már nem számíthatunk. Nekem a hosszú estékre megbízható társaságnak bizonyult egy-egy jó könyv. Általában igyekszem optimista témájút választani. Főzők egy jó teát, befészkelődöm a kedvenc fotelomba és utánam a vízözön.

A fiatalok, akik könyvek helyett filmeket kölcsönözgetnek egymásnak, nem is tudják, mit veszítenek. Ha még azt is számításba veszem, hogy a legnépszerűbb filmjeikben halomra gyilkolják egymást a színészek, folyik a vér és virágozik az agresszió, elgondolodom rajta, hogy mi, szülők és tanítók, mit rontottunk el. Miért nem tanítottuk meg őket a könyvek szeretetéről, ahogy azt a mi eleink tették? És mi lesz a kicsi gyerekekkel, akik már a szüleiktől is – tisztelet a kivételnek – ezt tanulják? És itt van még a könyvek csillagászati ára, mellyel szemben a filmeket feketén ugyan, de ingyen húzzák le az internetről. A megoldás a könyvtár lehetne, csak kérdéses, hogy bemennek-e egyáltalán, és ha igen, nem tekintik-e a könyveket pusztá dekorációnak, miközben fűgén leülnek a kedvenc számítógépes játékokhoz.

És ha már a hangulatnál tartunk, nem hagyhatom említés nélkül a halottak napját. Az ünnepet, amikor eltávozott szeretteinkre emlékezünk. Csakhogy amikor a temetőben azt látom, hogy a gyász mértékegysége a koszorú, a virágcsokor és a mécses nagysága, el kell gondolkodnom az érzés őszinteségén. Hogy a cél inkább a szomszédos sír díszítésének túlszárnyalása és nem az őszinte fájdalom kifejezése. Sajnos az a benyomásom, hogy az árusok most is, mint annyi más ünnep alkalmával, ügyes marketingfogásaikkal sokakat behúztak a csöbbe. Talán kicsit többet kellene foglalkoznunk azokkal, akik a sírhalom mélyén nyugszanak.

20 év szabadság és demokrácia, vagy 20 év kemény realitás. Igen, ennyi telt el a rendszerváltás óta. Egyesek átkozzák, mások visszasírják a régít. Egy viszont bizonyos: semmi se csak fehér vagy csak fekete. A jó dolgokat abból az „átkosból” is meg lehetett volna tartani, s csupán a rosszat elvetni. Most egy csomó dolgot nem kellene az alapoktól kezdve újraépíteni.

Kívánok Önöknek kellemes, sikeres novemberet és jó olvasást. Vigyázzanak az egészségükre!

Dr. Kolev Adrienn

Emlékezzünk...

(Befejezés az 1. oldalról)

úgy a szívinfarktus és az agyvérzés is. Ez az elmúlásra, a gyászolásra való felkészülést nagyon megnehezíti.

A mai közfelfogás szerint az a jó, ha valaki a veszteségen gyorsan képes magát túltenni, erős marad, nem mutatja ki érzéseit, hisz a világunk siker-, hatalom- és főleg pénzközpontú.

A gyengeség pedig mindezeket megkérdőjelezi, minden kellemetlen, ami a mulandóságra emlékeztet.

Mit tegyünk hát, ha mégis veszteség ér, és miközben feldolgozzuk azt, nem akarunk a társadalom kirekesztettjévé válni? Nehéz válaszolni. Van, aki a hitben találja meg a megnyugvást, más egy rokon lélek segítségével lábál ki a legnehezebből. Nincs rá recept. Ami segíthet, az a mulandóság iránti tisztelet és az emlékezés, amelyre jó alkalmat nyújtanak a november eleji ünnepek.

Memento mori – emlékezz a halálra! – így szól a középkor figyelemztetése.

Kolev Adrienn

*Nem siratlak, nem idézlek,
múltam,
szirmok füstjét ontó alma-ág.
Hervadás aranykódébe fűltan
tünedezik már az ifjuság.*

*Lassúbb lett szívemnek lódulása,
csípi dér, belémar a hideg.
Mezítlábás nagy csatangolásra
nem hívnak már nyírfaligetek.*

*Kóbor lelke! Lángod már csak
félve
olvasztgatja szóra ajkamat.
Hová lettél, kedvem frissessége,
szemem fénye, érzés-áradat?*

*Vágyaimat fukarabbul mérem;
álmodtalak volna, életem?
Mintha lovon szálltam volna fényben,
piros lovon tavasz-reggelen.*

*Csupa árnyak vagyunk a
világon,
hull a juhar réz-szín levele.
Mégis mindörökre áldva áldom,
hogy virultunk s meghalunk bele.*

(Szergej Jeszenyin: *Nem siratlak,*
Rab Zsuzsa fordítása)

Emlékeztünk Budapesten is 1956-2009

Már szép hagyomány, hogy a **Rákóczi Szövetség** szervezésében **ipolysági gimnazisták** is részt vehetnek az 1956-os forradalom és szabadságharc tiszteletére a Műgyetemen tartott emlékünnepeken, ill. az azt követő Bem tériig tartó fáklyás felvonuláson Budapesten.

46 állami és egyházi gimnazista – tanáraik vezetésével – a Műgyetem aulájában hajtott fejet 1956 hősei előtt. Az emlékünnepeken több közjogi méltóság is részt vett: **Sólyom László** köztársasági elnök, **Katona Béla** parlament elnök és **Pálinkás József**, az MTA elnöke. Az ünnepi beszédet Sólyom László mondta. „1956 élményének lényege a felszabadulás volt, hogy végre kimondtuk az igazságot, és ezzel visszanyertük méltóságunkat” – jelentette ki a köztársasági elnök.

A műgyetemi ünnepség után indult a több mint ezerfős diáktömeg fáklyákkal a budai rakparton a Bem térre. A csendben vonulók közt sok felvidéki, erdélyi és délvidéki magyar diák volt. A Bem-szobornál **Halzl József**, a Rákóczi Szövetség elnöke mondott emlékbeszédet. Hangsúlyozta, hogy az 1956-os forradalomra nem a széthúzás, hanem az összefogás volt jellemző. Az ünnepség végén a résztvevők megkoszorúzták Bem apó szobrát.

Tóth Tibor

Eseménynaptár 2009 november

nov. 5., 15.00 ó. – A Fegyverneki Ferenc Alapiskola életét bemutatja Pálffy Dezső igazgató a *nyugdíjasklubban*.

nov. 10., 15.00 ó. – Előadás a tea és a kávé jótékony hatásáról. Vendég: Lendvayová Zuzana. A *nyugdíjasklubban*.

nov. 13., 8.30 ó. – Sajó Sándor Nemzetközi Szavalóverseny alap- és középiskolások részére a Palóc Társaság szervezésében a *könyvtárban*

nov. 15., – Folklorfesztivál a Csemadok szervezésében a *városháza színháztermében*

nov. 20., 16.00 ó. – Beszélgetés Jókai Anna írónővel a *könyvtárban*

nov. 20., 8.30 ó. – Honti Pedagógus Találkozó a *Pongrácz Lajos Alapiskolában*

nov. 24., 15.00 ó. – A Szülőföldem c. regionális gyermekrajzverseny legjobb munkái kiállításának megnyitója a Honti Corvin Kör szervezésében a *könyvtárban*

nov. 25., 9.00 ó. – Szakmai rendezvény könyvtárosok részére a *könyvtárban*

nov. 26., 15.00 ó. – Díjazott méhészek – beszélgetés a *nyugdíjasklubban*

Minden szerdán 16.00 órától torna a nyugdíjasklub nőtagjainak a nyugdíjasklubban

Az MKP Ipolysági Alapszervezetének közgyűlése

Október hó 20-án közgyűlést tartott a Magyar Koalíció Pártja Ipolysági Alapszervezete. A gyűlést Gál Milan alapszervezeti alelnök vezette. A Lévai Járás Elnökséget Bazsó Árpád elnökségi tag és Kakas Pál titkár képviselte.

A jelenlegi országos politikai helyzetről, az MKP országos kongresszusáról, valamint az ipolysági önkormányzat és képviselő-testület munkájáról Bélik György pártelnök, alpolgármester számolt be. Egyebek közt nehezményezte, hogy bár az MKP képviselőcsoportja többször is deklarálta együttműködési szándékát az új polgármesterrel, a polgármester úr fontos személyi döntések esetében sem kéri ki a választott képviselők véleményét. A továbbiakban szólt a pillanatnyi kórházi helyzetről. Egyelőre még nincs aláírva a város és a Hospitale társasággal kötendő szerződés, ugyanis még tisztázni kell néhány kérdést, melyeket a szerződő felek eltérően értelmeznek.

Zachar Pál járási elnök (alapszervezeti tagként vett részt a közgyűlésen) a közelgő (nov. 14-ei) megyei választások előtti kampány előkészületeiről tájékoztatta a jelenlévőket. Szerinte csak összefogással és kellő mozgósítással szerepelhet sikeresen az MKP ezen a megmérettetésen.

Kakas Pál titkár a konkrét teendők felsorolásával egészítette ki az elnöki tájékoztatót.

A közgyűlés zárórésztében Bélik György elnök bejelentette, hogy lemond az alapszervezeti elnöki tiszteréről, amit a tagság tudomásul vett. Az új elnök megválasztására a következő közgyűlésen kerül sor.

Több mint tízéves tevékenységéért köszönetet mondott Zachar Pál, Gál Milan, valamint a tagság nevében Oros Zoltán.

A leköszönő elnök zárszavában megköszönte mindenkinek a vezetői munkájához nyújtott segítséget.

(korpás)

A Nyitrai Kerületi Önkormányzatba történő választások

2009. november 14., 7.00 órától 22.00 óráig

A 303/2001 számú, a kerületi önkormányzatokba való választásokról szóló törvény értelmében a 2009. november 14-i (szombat) 7.00 órától 22.00 óráig tartandó választásokon Ipolyság területén a szavazók 8 választási körzetben adhatják le voksukat. Ezek a választóközetek azonosak az előző választásokon megszokottakkal.

A jelöltek névsora megtalálható a városi hivatal hirdetőtábláján és a város honlapján.

Amennyiben az elnökjelöltek közül egyik sem szerzi meg az érvényes szavazatok abszolút többségét, a választások második fordulójára 2009. november 28-án kerül sor.

Ipolysági újszülöttek

okt. 7. – Urblík Viktor,
okt. 15. – Galčíková Stela,
okt. 21. – Németh Dominik

Házasságot kötöttek

szept. 12. – Mozola Ana és Sava Aurel;
okt. 10. – Csáky Julianna és Deák Jozef;
okt. 10. – Püspökiová Ildikó és Schmidt Tomáš

Elhunytak

okt. 6. – Nozdrovická Helena (89 éves),
okt. 13. – Bolgár Ladislav (65 éves),
okt. 25. – Török Alexander (63 éves),
okt. 28. – Prátor Štefan (84 éves)

Ipolypásztón

2009. okt. 24-én
Zalabai Zsigmond

szülőházában

falumúzeumot nyitottak.

Részletes beszámolót az eseményről következő számunkban olvashatnak.

Az MKP rimaszombati kongresszusáról ...

A Magyar Koalíció Pártja 2009. okt. 17-i kongresszusa jóváhagyta a párt stratégiai programját és elnöki posztján megerősítette Csáky Pált. A Ipolysági Alapszervezetet öt tagú küldöttség képviselte.

A képviselő-testületi ülésen kórházügyben előrelépés történt

Az ipolysági képviselő-testület 32. soros ülését 2009. október 29-én városunk polgármestere, **Pásztor Lajos mérnök** vezetésével 12 képviselő jelenléte mellett tartotta meg.

A programponatok kiegészítése után a testület elvégezte a hatályos határozatok ellenőrzését, majd az interpellációk következtek.

Korpás képviselő ismételt felhívta a figyelmet a kutyahegy személtlerakatokra, a városba vezető utak silány állapotára, a Százd felől érkező reggeli autóbusz – amely az iskolás gyerekeket is szállítja – alkalmatlan menetrendjére, számon kérte a Vajanský utcában lakók petíciójára adandó választ és érdeklődött a Bartók-évi rendezvények előkészületei iránt.

Bóna képviselő arra kért magyarázatot, hogy a Beta büfé miért működik még mindig annak ellenére, hogy testületi határozat született a megszüntetéséről. A főellenőrnő azt válaszolta, hogy a hivatalos eljárás folyamán be kell tartani a legiszlatív határidőket.

A képviselő-testület meghallgatta és jóváhagyta a város főellenőrének jelentését, melyet a Műszaki Szolgáltatások Üzemében és az Energo-Bytos Kft.-nél végzett ellenőrzésről készített.

Révész Angelika, a Közös Tanügyi Hivatal munkatársa előterjesztette a város fenntartása alatt működő iskolák 2008/2009-es évi tevékenységéről szóló jelentését és a Honti Kulturális Napok átfogó értékelését, amelyeket a képviselő-testület tudomásul vett. A Honti Kulturális Napok pénzügyi elemzéséből látható, hogy a szervezők maximálisan odafigyeltek a gazdaságosságra, így a rendezvény a költségvetésben tervezett összeghez képest 3.078,88 € -val kevesebbe került.

A szervezési intézkedések keretében a temetői urnaliget kiépítését szorgalmazó magánvállalkozói ajánlattal is foglalkozott a testület. Mivel a téma már évek óta rezonál a városatyák körében is, nem zárkóztak el a javaslat elől, amennyiben az összhangban lesz a városrendezési tervekkel.

Az egykori vámhivatal épületeire kiírt üzleti versenytárgyalás eredménytelensége miatt a képviselők újabb forduló meghirdetését hagyták jóvá.

Előrelépés történt a kórház ügyében a város és a Hospitale Kft. közötti vitás pontok tisztázásában. A képviselők elfogadták a 40 évre szóló hosszú távú bérleti szerződésre tett javaslatot, melynek aláírása már csak idő kérdése.

A szeptemberi testületi ülésen Orbán képviselő előterjesztette javaslatát, mellyel megbízza Pénz, Pálffy és Bóna képviselőket, hogy az Energo-Bytos Kft. közgyűlésén képviseljék a várost, mint a cég 100 %-os tulajdonosát. A város jogi képviselőjének kifogása ellenére akkor a képviselők a javaslatot elfogadták. Viszont a polgármester a határozatot nem írta alá, ezért megerősítésre újra a képviselők elé került. Némi vita után Pénz képviselő javaslatára a témát levették a napirendről, és azzal az indokkal napolták el, hogy összhangba kell hozni a érvényes jogszabályokkal.

E döntés után Orbán képviselő elhagyta az ülést, amellyel némi kavargás keletkezett, mivel a következőkben az általa betervezett programponatok tárgyalására került sor, amelyek az Energo-Bytos Kft.-vel kapcsolatosak. Szó volt az E.-B. Kft. befektetési szándékáról a Honti úton található csatornacsatlakozó kiépítésére, az E.-B. Kft. által igényelt 2.250.000 € értékű hi-

telről, amely a biomasszával való fűtésről szóló pályázat-hoz szükséges és a város 635.354,71 € értékű vagyonának átruházásáról az E.-B. Kft.-re. Ezt egyébként Hammersmidt képviselő keményen bírálta. Végül valamilyen említett programponatot levették a napirendről.

A képviselő-testület határon kívül helyezte az előző ülésen elfogadott határozatát, melynek értelmében a város kezeskedne az Energo-Bytos Kft. által felvett hitelért, mivel ez nincs összhangban az érvényes törvényekkel.

A képviselő-testület megerősítette a hivatal struktúraváltoztatásáról szóló határozatát, amely a Kulturális, Sport- és Ifjúsági Szakosztályt érinti. A polgármester vétője ellenére az osztályról leválasztották a Városi Könyvtárat, a Múzeumot és a Simonyi Lajos Galériát, valamint a Honti Lapok szerkesztőségét. Az egyes részlegek gesztorálásával a testület Bélik György alpolgármestert bízta meg.

Az általános vitában a polgármester informálta a jelenlévőket a Művészeti Alapiskola igazgatói posztjára kiírt pályázatról, és bejelentette, hogy a bizottság Mgr.Art. Hedviga Makovinyiová asszonyt választotta meg. Nyilvánosságra hozta a Fő tér revitalizációjára vonatkozó pályázat sikerét, továbbá sajnálatát fejezte ki a hivatal struktúraváltoztatá-

sáról szóló határozat elfogadása felett, amely az ő egyet nem értése ellenére történt, és amely esetleg törvényt is sérthet.

A lakosság részéről köszönnet hangzott el a fő téri pályázat sikeréért, egyúttal nehezményezték, hogy – szerintük – a testület beleavatkozik a polgármester jogkörébe.

A téma, hogy a város az Energo-Bytos Kft. javára lemondana bizonyos vagyonáról, heves vitát váltott ki. Egy vélemény szerint ez a lépés rontaná a város **reitingjét**, Hammersmidt képviselő pedig megkérdőjelezte a testület erkölcsi jogosultságát egy ilyen lépésre, mivel itt az összlakosság vagyona a tét.

Korpás képviselő a kulturális szakosztály számlájára írta a Honti Kulturális Napok gyenge propagációját, mivel az emlékmű koszorúzásánál és a zsinagógabeli koncerten kevés látogató vett részt. Szóvá tette még a városi hangszóróban elhangzó jelentések helytelen magyar nyelvhasználatát.

A kulturális osztály javaslatára elhangzott, hogy a városba vezető utak mentén elhelyezett táblákon, amelyeket a város ajándékba kapott, a város címerében négy domb helyett mindössze három szerepel.

Miután a programot kimegítették, a polgármester az ülést berekesztette.

bszm

Nyitott kapuk napja a polgármesternél - minden hétfőn

Ipolyság város polgármestere, Pásztor Lajos mérnök tudatja a lakossággal, hogy minden hétfőn 10-től 16 óráig nyitott kapuk napját tart Ipolyság város, Tesmag és Pereszlény városrészek lakói számára. A polgármester szeretettel várja a város és városrészek minden lakóját személyes konzultációra.

Képviselőink őszintén...

Beszélgetés Kapa Sándor képviselővel

Képviselő Úr, kérlek, mutakozz be a Honti Lapok olvasóinak.

Hatvan éves vagyok, három felnőtt fiunk és három unokánk van, a negyediket most várjuk. Ipolypásztón születtem, hat éves korom óta vagyok tesmagi lakos. Azért költöztünk Tesmagra, mert édesapámat oda helyezték tanítónak. Iskolába is ott kezdtem járni.

Mikor és miért kapcsolódtál be a regionális politikai életbe, miért lettél képviselő?

Mindig is érdekelt a politika és tenni szerettem volna a közügyekért, ezért úgy gondoltam, hogy indulok a helyhatósági választásokon a képviselői posztért. Első alkalommal 1994-ben indultam Tesmag színeiben, s el is nyertem a lakosság bizalmát. Azóta már a negyedik választási időszakot töltöm a testületben. 2002-től Pereszlényt is képviselem. Úgy gondoltam, hogy munkámmal elősegítem községünk infrastruktúrájának fejlődését, ami az anyagi lehetőségekhez mérten többé-kevésbé sikerült is.

Visszatekintve az elmúlt időszakra az elért eredmények közül melyek a jelentősebbek?

Kezdetben eléggé akadozva ment minden, mert tapasztalat hiányában a közügyek terén nehéz mozogni. Jelentős eredmények tartom Tesmagon a közműve-

sítés megvalósítását: víz-, gáz- és csatornahálózat megépítését. Bár az utóbbival még nem kapcsolódtunk rá a városi vezetékre, de ez hamarosan megtörténik. Fontos eredmény a villanyvezeték egy részének a földben való elhelyezése is. Teljes rekonstrukciót végeztünk a helyi kultúrházon. Nehezen indultak a munkálatok, de többszöri nekifutással létrehoztunk egy olyan falusi kultúrházat, amely minden tekintetben megfelel a kor követelményeinek. Van vízvezeték, vannak szociális helyiségek, van egy modernül felszerelt konyha, ami falusi rendezvények alkalmával minden igényt kielégít. Az egész épületet központi fűtéssel szereltük fel, ami kezdetben egy nagyobb méretű tartályból folyékony gázzal működött. Miután falunk is rákapcsolódott a gázvezetékre, a kultúrházat is ezzel fűtjük.

Kisebb-nagyobb munká-például, az egész temetőt körbekerítettük, a sportpálya épületén belső munkálatokat végeztünk: kicseréltük az ablakokat, megjavítottuk a belső vakolatot, festettünk, rendbe tettük a vízvezetékét. Mindezeknek a munkáknak természetesen anyagi vonzatuk is volt. Jelentős összeggel (120.000 Sk) támogattuk a helyi templomtorony javítását és a templom környékének tereprendezését is.

Pereszlény képviselőtében már a második választási időszakot töltöd a testületben.

Milyen eredményeket tudsz felmutatni az eltelt időszakból?

Pereszlényben hasonlóképpen kezdtem tevékenységemet. Támogattam igényeiket a közművesítésben, az ivóvíz- és csatornahálózat kiépítését, valamint a föld-

gáz bevezetését. Megépítettük a hiányzó járdákat, és elértük, hogy megjavítsák a község területén a főutat. Különböző munkálatok elvégzésével – tetőszerkezet megjavítása, belső munkálatok, szociális helyiségek kialakítása – felújítottuk a kultúrház épületét. A ravatalozóba (mintegy 80.000 Sk értékben) hűtőberendezést vásároltunk, az épület elé fedett részt építettünk. Az itteni templom javításához pedig a városi önkormányzat anyagi támogatással járult hozzá.

Hogyan értékeled a képviselői testület működését?

Mindenki ismeri a testület politikai töltetét, így az erőviszonyok is mindenki előtt közismertek. Véleményem szerint mindenki teszi a dolgát, amit vállalt. Meg vagyok róla győződve, hogy minden képviselő legjobb tudása szerint értékeli és bírálja el az adott problémákat, feladatokat. Tudvalevő, hogy annyi vélemény, ahány fej, tehát nem minden esetben lehet optimális döntést hozni. Mi mégis igyekszünk – közös megbeszélés alapján – a polgárok érdekében mindig a jó mellett szavazni.

A testület jóváhagyott egy programot a Fő tér rendezésével kapcsolatban. Mi erről a véleményed?

A testület már hosszabb ideje mérlegeli ezt a problémát. Nehéz létrehozni olyan tervet, amely figyelembe veszi a forgalom elterelését, a zöld övezet kialakítását, az egész tér területrendezését úgy, hogy az megfeleljen a műemlékvédelmi hivatal rendelkezéseinek és a polgárok elvárásainak. Ennek ellenére, véleményem szerint, nagy szükség van a Fő tér átalakítására mind a kamionforgalom, mind a turistaforgalom szempontjából, mert a jelenlegi állapot szinte tarthatat-

lan. Ipolyság olyan város, amely vonzza és elbűvöli az idelátogató turistákat a maga „békebeli” hangulatot árasztó Fő terével, ahol dominál a Mária-szobor és a hajdani megyeház, vagyis a mostani városháza épülete.

A város polgárai részéről ezzel kapcsolatban milyen visszajelzések?

Nagyon is vegyesek. A tervnek vannak támogatói és vannak ellenzői, akik úgy gondolják, hogy ez felesleges pazarlás a város részéről. Mások pedig azt vallják, hogy már régen meg kellett volna tenni. A magam nevében mégis javasolom a program megvalósítását, különösen most, amikor van lehetőség pályázati pénzek elnyerésére. Ha nem tesszük ma, lehet, hogy már holnap késő lesz. Én támogatom a programot.

Milyenek a jövőre vonatkozó elképzeléseid, mit szeretnél megvalósítani a választási időszak elteltéig?

Tesmagon a kultúrházat ugyan rendbe hoztuk, de a tetőszerkezet javítása azonban kívánni valót hagyott maga után, mert újra beázik. Szeretnénk lecserélni az egészet, amennyiben lesz rá pénzünk. A templomkertet is szeretnénk rendbe hozni. Pereszlényben pedig az egyik utca végén egy bekötő járdát kell megépíteni.

Milyen kapcsolatod a városrészek polgáraival?

Egyértelműen jó. Van úgynevezett községi tanács, amely közvetíti felém a polgárok véleményét, igényeit és kéréseit. Megvitattunk, értékelünk minden polgárotól kapott feladatot, ezért több alkalommal kell kiutaznom Pereszlénybe, hogy a kapcsolat jól működjön.

Tesmagon nincs ilyen gondom, mert helyi lakos vagyok.

Képviselő Úr, köszönöm a beszélgetést. Az elkövetkező időszakban rád váró munkához kívánok jó egészséget és sok sikert.

Bendík Béla

Az egészség drágább az aranyból ...

A Városháza színháztermében 2009. október 17-én megtarott Egészségnap kapcsán kérdeztük Pintér Miroslavot, aki Kovács Magyar András táltos gyógyító módszereiről tartott előadást.

Ön városunk lakója, sokan ismerik, mégis arra kérem, mutakozzon be röviden.

Ipolysági vagyok kb. 20 éve, azelőtt Ipolyvisken laktam. Édesanyám a városházán dolgozik, édesapám a Pongrácz Lajos Alapiskola alkalmazottja. Nőtlen vagyok. Vállalkozóként keresem

szem- és fülkárosodást, krónikus gyulladásokat. Próbálkozom a gyógyíthatatlan betegségekkel is. Szakterületem még az itt rekedt szellemek elengedése a túlvilágra, ugyanis ezek a szellemek különböző egészségi problémákat okoznak azoknak, akikhez hozzákötődtek. Ezért elengedésükkel elég sok egészségi probléma magától megszűnhet.

Eredményes a gyógyítás? Jézus tanítását mennyire alkalmazzák a gyógyításban?

Jézus tanítása szerint élünk és végzünk mindent. Ő az egyetlen út, nincs más út. Azt cselekedjük, azt a hagyatékot ápoljuk, amelyet Jézus Urunk hagyott ránk.

Mit jelent a gyógyítás az Ön számára?

Küldetésnek érzem. Nem tudok nagyobb dolgot a világon annál, minthogy embereken segítek. Számomra ez a legnagyobb öröm.

Mennyi ember veszi igénybe szolgáltatásait?

Kevesebb, mint amennyi beteg van, vagy amennyi igénybe vehetné. Naponta átlagosan tíz embert kezelünk.

Sok ember bizalmatlan olyanok iránt, akik azt állítják magukról, hogy kapcsolatban vannak a szellemvilággal. Hogyan tudják a bizalmatlanságot elhárítani?

Nem tudjuk elhárítani, és nem is akarjuk. Amíg egy szkeptikust meggyőzünk, addig ezer jóindulatú emberen tudunk segíteni. Nem a rossz dolgok elhárításával, hanem a jó megcselekedésével megyünk előbbre. De aki elindul az úton, az megbizonyosodhat róla.

Ez most itt nem a reklám helye, de bárki megkeresheti Önt, ha szükségét érzi?

Természetesen. *Soha nem a gyógyító, hanem mindig a beteg a fontos a gyógyításban. Ha a beteg szeretne és képes meggyógyulni, akkor egész biztos meg fog gyógyulni, de neki magának is meg kell tennie mindent a gyógyulásért.*

Köszönöm a beszélgetést.

Nagyon szívesen.

Matyis Edit

szem- és fülkárosodást, krónikus gyulladásokat. Próbálkozom a gyógyíthatatlan betegségekkel is. Szakterületem még az itt rekedt szellemek elengedése a túlvilágra, ugyanis ezek a szellemek különböző egészségi problémákat okoznak azoknak, akikhez hozzákötődtek. Ezért elengedésükkel elég sok egészségi probléma magától megszűnhet.

Az említett ismert gyógyító Kovács András. A „Magyar” előnévvel vajon miért egészítette ki a nevét?

Nagyon egyszerű. Egyrészt magyar, másrészt ez a felesége előneve, egyszerűen felvette azt.

A „táltos” szót Önök milyen jelentésben használják?

A mi értelmezésünkben olyan valakit jelent, aki a szellemvilággal és a legnagyobb szellemekkel, a szentek szellemeivel közvetlen kapcsolatot tud létesíteni.

Ön milyen betegségeket gyógyít?

Főleg gerinczületi betegségeket,

Gyümölcsöző együttműködés

Százd az ipolysági régió nemzetiségileg és felekezettel is legszínesebb települése. A XVIII. század végétől az egyszínű (katolikus és magyar) lakossága más nációk, vallási felekezetek tagjaival keveredett, s jelenleg a magyarokon (61,5 %), szlovákokon (36,4 %) kívül más nemzethez tartozók is élnek a faluban. A vallási felekezetek közül a római katolikus (73,6 %) és az evangélikus (18,9 %) egyház a meghatározó.

A két egyházközösség évszázadok óta békésen él egymás mellett, s a vegyes házasságok mellett jelenleg az ökumenizmus szelleme (az egyetemes kereszténység eszméje) erősíti együttműködésüket. **Baka L. Patrik**, fiatal százdi író *Az égiek legendája* című könyvének előszavában ezt így fejezi ki: „**vezessen a hited útja bármely valláshoz, mind egy Istent imád...**”

Az egymás mellett élés és az együvé tartozás eszméjét a két egyházközösség papjai is erősítik. Ennek következtében többen részt vesznek egymás egyházi ünnepein (szentmiséken, istentiszteleteken).

Az együttműködés szép példája volt a 2009. szeptember 27-én megtartott rendezvény is. **Hanna Peničková** evangélikus lelkész nő kezdeményezésére a gyülekezet házában rendezett kiállításon mutatták be a helyi gyümölcs- és zöldségtermesztők, méhészek munkájának eredményeit. A kiállítást Hanna Peničková és **Mede Károly** katolikus lelkigyógyító együtt nyitották meg. Közösen mondtak hálát a Mindenhatónak a szép termésért, s a jelenlevő mintegy ötven polgár (római katolikus és evangélikus) együtt imádkozott és énekelt.

Az együvé tartozás szép példája volt ez a rendezvény.

PaedDr. Budai Ernő, kép: Srna Z.

November – Őszutó – Szent András hava

A római naptár kilencedik hónapjának, novembernek csillagászati neve Nyilas. A magyar naptár Őszutó vagy Szent András havaként jegyezte. A hónap **Mindenszentek** (november 1.) ünnepével kezdődik. Ezen a napon az egyház azokról a szentekről emlékezik meg, akiket saját nevükön nem tüntet fel a naptár. A népi hiedelem szerint Mindenszentek éjszakáján a halottak miséznek a templomban. Amíg a harang szól, hazalátogatnak a lelkek, ezért minden helyiségben lámpa égett, hogy a lélek tájékozódni tudjon. A temetőben a hozzátartozók a feldíszített síroknál imádkoztak és gyertyát gyújtottak. Tiltó hiedelmek is kapcsolódtak az ünnephez: tilos volt virágot elvinni a sírról, mert „*aki virágot szakít róla, azt elviszi a halott*”. Ugyancsak tilos volt az égő gyertyát más sírjára tenni, mert „*annak a halottnak a büne, akinek a sírjáról elvették, átszáll a másik lelke*”.

Halottak napjának kultusza (november 2.) kelta eredetű, a katolikus egyház 998 óta ünnepli. Az első ezredforduló közeledtével az emberek eluralkodott a világvégétől való rettegés, az általános halálfélelem, amely „halottakkal való jó kapcsolat kialakításában” nyilvánult meg. A feldíszített sírokon gyertyákat gyújtottak, egyrészt, hogy a kiszabadult lelkek lángjuknál melegegjenek, másrészt, hogy visszatérésükkor megtalálják saját sírhelyüket, bolyongásukkal ne kísérsék az élőket.

A Pannóniában, Szombat helyen született **Szent Márton** (november 11.) fiatal korában katona volt. Húszévesen lett szerzetes, később pedig Tours püspöke. Püspökké választásakor szerénységében egy libaólban bújt el, ám a libák gágogásával elárulták rejtekhelyét. Az egyháztörténelem az első nyugati remeteközösség megalapítójaként tartja Tours-i Szent Mártont számon. Legtöbbször ka-

tonaruhában, lovon ábrázolják, amint köpenyét, kardjával kettészelve, megosztja egy koldussal. Napja már az Árpád-kortól bérletfizetési határnapnak számított. A jobbágyoknak tartozásukat szintén e napig kellett megtéríteniük. Az újbornak is „*Márton a bírója*”, a vacsoránál történt a hivatalos kóstoló. Legendájára való tekintettel hagyományra vált a Márton-napi lúdvágás. A hizott lúd mellcsontjából az időjárás alakulására következtek: a fehéres színeződés korai havat jelentett. Ha Mártonkor hó hullott, „*Márton fehér lovon jött*”, hosszú télre, ha esett, *fagyra és szárazságra* számítottak. Hasonlóképpen kemény telet ígért a „jókedvű”, derűs Márton, borongókat, enyhét a „szomorú”, ködös. *Ha Mártonkor jégen áll a lúd, karácsonykor majd sárban botorkál*. Márton napját a termésvarázsló napok közé sorolhatjuk: ilyenkor a pásztorok az állatok szaporodását és mágikus védelmét biztosító vesszőcsomót, a *Szent Márton vesszejét* adták a gazdáknak ajándékba, cserébe adományt (zsírt, szalonnát, kalácsot, kolbászt, stb.) kaptak. A vesszővel a gazda megveregette az állatokat, hogy szívósak, egészségesek maradjanak.

November 25-én van a keresztény hitéért mártírhalált halt **Szent Katalin** ünnepe. Mivel kerékbe törték, attribútuma, a kerék, alapján a vízimolnárak, okossága miatt pedig a diákok és tudósok, egyetemek tisztelték védőszentjüként. Napját szerelmezésként tartották alkalmasnak, gyümölcsfagallyat tettek vízbe. Amelyik lánynak karácsonyra kizöldült a gyümölcsfaágacskája, férjhez menésre számíthatott az elkövetkező esztendőben. A karácsonyi időjárásra is következtek a Katalin napiból, ma is közsímet a hajdani rigmus: *Katalin kopog, karácsony tocsog*. Vagy: *Fehér Katalin – fekete karácsony*. Természetesen fordított értelemben

szintűgy működött a jóslás: *Katalinkor loccs, Karácsonykor kopp*. Más tapasztalatok szerint „*amilyen a Katalin, olyan a január*”. A Katalinbálok adták az advent előtti utolsó mulatási lehetőséget.

Szent Andrásról november 30-án emlékezik meg az egyház. Patraszban halt vértanúhalált, mert keresztény hitre térítette Aegeasz helytartó feleségét, Maximillát. X alakú keresztre feszítették, melyet azóta András-keresztnek neveznek. András napja a paraszti hagyományban a disznóvágások kezdeteként és férjváltó napként ismeretes. Ilyenkor a lányok gombócokat készítettek, mindegyikbe egy férfinévet rakva. Amelyik gombóc főzés közben elsőnek jött fel, az mutatta a férjjelölt keresztnevét. Az Ipoly men-

tén ereszrázással is jóslták a jövődöbelit: **Ipolybalogon, ha rozsszem hullott a lány kötényébe, szegény legényre, ha búzaszem, gazdag kőröre várhatott**. Ha *légy esett le az ereszről, özvegyemberre számíthatott*. Az elkövetkező esztendő gazdasági eredményeire szintén az András-napi időjárásból következtek: „*fehér András rossz évet, víg András víg évet jelent*”.

Az egyházi évet **Krisztus király** vasárnapja zárja. Ilyenkor az egyházközségek számadást készítenek, melyben az anyagiak mellett a születések, házasságkötések és elhalálozások számát is feltüntetik. **Advent** első vasárnapjával Krisztus karácsonyi megszületésére várakozva indul az új egyházi esztendő.

bszm

Építő testvérgyülekezeti találkozó

A testvérgyülekezeti találkozó közösségformáló, emberi kapcsolatokat kezdeményező és erősítő alkalom.

Az Ipolysági Református Keresztény Egyházközség és a váci felsővárosi református gyülekezet már több mint egy évtizede létesítette és azóta is rendszeresen élteti a testvérgyülekezeti kapcsolatot. Itt meg kell jegyezni, hogy Ipolyság és Vác önkormányzatának is van testvérvárosi kapcsolata, így a két kapcsolat tulajdonképpen erősíti egymást. A gyülekezetek hívei évente egyszer – hol Vácot, hol Ipolyságon – egy közös istentiszteleten találkoznak, majd közös városnézésen, szeretetvendégségen vesznek részt.

Az idén – okt. 18-án – 18 ipolysági hívő látogatott Vácra, ahol Tónagy Miklós lelkipásztor, Kiss Csongor gondnok és a presbitérium tagjai fogadták az Izsmán Jónás ipolysági lelkész és Oros Zoltán gondnok vezetésével érkező vendégeket.

A találkozók hagyományaihoz tartozik, hogy az istentiszteleten a vendéglelkész hirdeti az igét.

Izsmán Jónás Pál apostolnak Timóteushoz írott második levele első részének versei alapján hirdette az isteni üzenetet. Pál – a mester – bátorságra biztatja fiatal tanítványát. Börtönében sínylődvé nem a kétség lesz úrrá rajta, hanem a törhetetlen hite által gerjesztett akarat, amit kevésbé tapasztalt hitortársára is át akar ruháznia. Inti: ne tántorodjék meg, s ne tévesszék meg a hamis tanítások. Ezzel a vezérfonallal fűzte egybe az igehirdető a prédikáció egyes részeit és az illusztrációként beletűzdelte versszakokat.

Jelen esetben a vendégek váci családoknál ebédeltek. Aztán a gyülekezeti teremben beszélgettek, a lelkészek és gondnokok pedig a közeljövő teendőit vitatták meg. A váciak ígéretet tettek, hogy az adventi első vasárnap perselynézésel az ipolysági gyülekezeti központjának építését támogatják.

A búcsúzás a viszontlátás reményét csillantotta meg a hívek tekintetében.

Korpás Pál

Lengyel menekültek az Ipoly mentén

Nemzetközi konferencia Nagycsalomján

Október 9-én Nagycsalomján **Lengyel menekülttáborok az Ipoly mentén a II. világháború alatt** címmel nemzetközi konferenciát rendeztek. A rendezvény házigazdája Nagycsalomja önkormányzata volt, a társszervezők pedig a CSEMADOK, a Len-

vezette. Tagjai **Jan Sobolewski**, a hivatal főosztályvezetője, **Marcin Smietanka** osztályvezető, **Dariusz Rogut** és **Mateusz Gniadzowski** történészek (egyetemi előadók) voltak. A lengyel veteránok küldöttségét **Jan Stolarski**, a Lengyel-Magyar Baráti Társaságok federációjának elnöke vezette. A közel hetven résztvevőt **Nagy Mihály**, Nagycsalomja polgármestere üdvözölte. Ezt követően **Molnár Imre** bemutatta a lengyel küldöttség tagjait, majd Jan Ciechanowski államtitkár, tárca nélküli miniszter köszönetet mondott a szívélyes fogadtatásért. Beszédében méltatta az ezeréves lengyel-magyar barátságot, amely a II. világháború idején teljes mértékben bizonyítást nyert. Nagy jelentőséget tulajdonított az akkori magyar kormány segítőkész politikai döntésének – **bár Hitler szövegsége volt, mégis befogadott több tízezer lengyel civil és katonai háborús menekültet. Ilyen magatartást Lengyelországgal szemben egyetlen európai ország sem tanúsított.** A lengyel veteránok képviselőjében a 96 éves Jan Stolarski magyarul

gyel Háborús Veteránok Egyesülete, Lengyelország Szlovákiai Nagykövetsége, valamint Molnár Imre történész, a Lengyelországi Magyar Külügyi Képviselet munkatársa volt.

A hivatalos lengyel delegációt **Jan Ciechanowski**, a Lengyel Veteránok és Meghurcoltak Hivatalának helyettes vezetője, államtitkár

tott az akkori magyar kormány segítőkész politikai döntésének – **bár Hitler szövegsége volt, mégis befogadott több tízezer lengyel civil és katonai háborús menekültet. Ilyen magatartást Lengyelországgal szemben egyetlen európai ország sem tanúsított.** A lengyel veteránok képviselőjében a 96 éves Jan Stolarski magyarul

Az 1956-os magyar szabadságharcra emlékeztünk

Ipolyságon immár hagyományosan megemlékezünk az 1956-os szabadságharc dicső napjairól. Az idén éppen 23-án, az események indítónapján rendeztünk emlékünnepe-sorozatot. Szervezők: Via Nova Ifjúsági Csoport, Magyar Koalíció Pártja, Csemadok Ipolysági Alapszervezete, Szent Imre Cserkészcsapat.

Délután 11-kor a Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium előadótermében az állami, az egyházi gimnázium diákjainak és a kilencedikes alapiskolásoknak levetítették az 56 csepp vér c. musicalt, amely mintegy modern Rómeó és Júlia (1956-ban játszódik) a szerelem és az erőszak küzdelmét mutatja be.

A délután 4-kor kezdődő koszorúzáson a temetőbeli Megbékélés Kapujánál az egyházi alapiskola diákjai énekeltek, Rédlí Beáta a Pongrácz Lajos AI-ból szavalt, s Zachar Pál, a MKP járási elnöke mondott a szabadságharc eseményeit felvázoló ünnepi beszédet.

Koszorúztak: Bíró Ágnes, parlamenti képviselő, az MKP járási elnöksége, az MKP Ipolysági Alapszervezete, a Pongrácz Lajos Alapiskola, a Csemadok Ipolysági Alapszervezete, a Fegyverneki Ferenc Alapiskola és Gimnázium,

um, az állami magyar gimnázium, a Via Nova Ifjúsági Csoport, a Honti Corvin Kör, a Nyugdíjasklub, a Szent Imre Cserkészcsapat, valamint a Honti Múzeum és Galéria Baráti Köre. A koszorúzás a Szózat hangjaival ért véget.

A városháza színháztermében folytatódó megemlékezést Pálffy Dezső önkormányzati képviselő nyitotta meg, miután Vas Ottó elszavalta Nagy Gáspár Október végi tiszta lángok c. versét. Ünnepi beszédet Bíró Ágnes parlamenti képviselő mondott. Hangsúlyozta: emlékeznünk kell e fontos eseményre, a hősi küzdelemre, amikor a szabadság szembeszállt a zsarnoksággal és Dávid Góliáttal. Megemléltette Nagy Imre tragikus hangvételű beszédét, azt a sikolyt, amit a nyugati hatalmak nem akartak meghallani. Kérdéssel és felszólítással zárta beszédét. Mentese-e mai életünk a zsarnokságtól? A reménykedés az emberi élet mozgósító csodája!

A Kis-Duna menti Rockszínház műsorszámai lélekemelő hangulatot és sok leszűrhető tanulságot plántáltak a résztvevők szívébe – tudatába.

A felemelő ünnepséget a Himnusz közös éneklése zárta. **Korpás Pál**

mondott köszönetet. Hetven év távlatából könnyes szemmel emlékezett a Vámosmikolán átélt háborús időszakra, arra a meleg fogadtatásra, megbecsülésre, gondoskodásra, amelyben a magyar emberek részesítették. **„Életemnek legszebb időszaka volt, még a feleségem is magyar lány lett”.**

A jubileum alkalmából Jan Ciechanowski **Pro Memoria** emléklapot és emlékérmét adott át a következő 11 községnek: **Kalonda, Kóvár, Nagycsalomja, Ipolybalog, Ipolyhídvég, Tesmag, Ipolyság, Ipolypászto, Ipolybél, Szalka és Helemba.** Ipolyság nevé-

ben **Pálkás Tibor**, a Honti Múzeum és Simonyi Lajos Galéria vezetője vette át az emlékérmét. A konferencia befejezése után felavatták és megkoszorúzták a római katolikus templom oldalán elhelyezett háromnyelvű emléktáblát. Ezt követően a helyi temetőben rövid megemlékezést és koszorúzást tartottak egy fiatal lengyel katoná, Andrzej Paruch sírjánál, aki 1939-ben a megáradt Ipoly folyóba fulladt.

A barátságos légkörben eltelt tanácskozás vacsora mellett kötetlen beszélgetéssel ért véget.

Kép és szöveg: Bendík Béla

Ünnepség az ipolysági Nyugdijasok Klubjában *A jubiléumok köszöntése*

Nagyon szép szokás, hogy minden év októberében, az idén immár harmadik alkalommal, az ipolysági Nyugdijasok Klubjának tagjai összejönnek ünnepi találkozóra, melynek célja, hogy felköszöntsék azokat a tagokat, akik ez évben kerék születésnapjukat ünneplik.

Az idén október 14-én került sor erre a találkozóra, melynek vendége volt városunk polgármestere, Pásztor Lajos mérnök is. Az ünnepi ruhába öltözött jelenlévőket a klub vezetője, Čerba Mária köszöntötte, majd a polgármester mondta el beszédét, melyben kiemelte a nyugdíjas polgárok iránti tisztelet fontosságát. Szívélyesen üdvözölte a jubiléumokat és a jelenlévőket is, megköszönve az eddigi igyekezetüket, munkájukat, melyet városunk fejlesztése és építése terén, ki-ki a maga lehetősége szerint kifejtett. Kiemelte a nyugdíjasklub tevé-

kenységének értékeit, mellyel lehetővé teszi mindenki számára a közösségi és társadalmi életbe való aktív bekapcsolódást.

A jubiléumok között volt a klub két vezetője is, Čerba Mária és Kajtor Pál mérnök, kiket a polgármester külön is köszöntött, megköszönve az intézmény keretében kifejtett tevékenységüket, aktivitásukat.

A kultúrműsorral összekötött rendezvény hangulatához nagyban hozzájárult Solmoši Márta könyvtárvezető, a felsőkéri Éneklő csoport, a Nyugdijasok klubjának Trió énekcsoportja és Švihla Béla, Hudec Pál és Hengerič Ferenc, akik zenés összeállítással tarkították a műsort. A jubiléumok nevében Kajtor Pál mérnök köszöntötte meg a szervezőknek és városunknak a kedves és megható ünnepséget.

Solmoši Márta

A 2009-es év jubiléumai

- 75. születésnapjukat** ünneplik / 1934-ben születtek/
Pásztor Mária, Halász Júlia, Németh Ilona, Holub Otília, Antal Mária
- 70. születésnapjukat** ünneplik / 1939-ben születtek/
Miško Magdolna, Koncz Mária, Gyurovits Elena, Lukáč Ilona, Szarka László, Dúló Klárka, Hudec Margit,
- 65. születésnapjukat** ünneplik / 1944-ben születtek/
Jakab Irén, Szalay Teréz, Ing. Kajtor Pál, Gaal Gábor, Belágyi Péter, Tóth János, Diósi László, Andrassy Vilmos, Andrassy Katalin, Kunic Gizella, Piri Valéria, Farkas Rozália,
- 60. születésnapjukat** ünneplik / 1949-ben születtek/
Čerba Mária, Jámbor Elena, Gergely Marianna, Forgáč Margit, Urblik Magdolna, Pohánka Márta, Tatranská Ilona,
- 55. születésnapjukat** ünneplik / 1954-ben születtek/
Jakuš Viola, Gugliš Éva,
- 50. születésnapját** ünnepli Piri Mária,
- 25. születésnapját** ünnepli az idén Antalicz Ágnes.

Pillanatképek (– szavakban)

Többhavi tartozásom van a kedves olvasóval, no meg a jövő nemzedékeivel szemben. Biztosan emlékeznek, hogy ebben a rovatomban amolyan időjárás-összefoglalókat is szoktam közölni. Ezekkel nem annyira kortársaim figyelmét óhajtottam felébreszteni. Mindenekelőtt a jövőbeli embertársaimnak szántam, hogy össze tudják hasonlítani időjárás-kulisszáikat napjaink ilyen jellegű kellékeivel. Lássuk, milyen kegyelmek befolyásoltak a jövőért folytatott küzdelemben. Mert hát – önök is tapasztalták – nem tudjuk magunkat függetleníteni ettől a tudatunkkal és tetteinkkel befolyásolhatatlan közegtől. Ez egyszerűen van. Továbbgondolva ezt a megállapítást, egyes embertársaink is azt szeretnék, ha őket is, meg a tevékenységüket is így könyvelnék el „gyengébb” vagy demokratikusabb embertársaik. De most ne menjünk bele az alaposabb fejtegetésbe!

Szeptemberünk („ember”-hónapunk) derekasan kitett magáért. Munkájának gyümölcseit ott érezzük az alma, körte, szőlő stb. édességében. A vizeinket megapasztotta, de – reméljük – eljön (eljött!) a kárpótlás. A természetre az jellemző, hogy időben kárpótol, nem úgy, mint a kormányok, hogy két-három év elteltével sem kárpótolják a szerencsétlen károsultakat.

Október első harmada szeptember nyomdokai-ba lépett. Érelt, cirógatott, balzsamozott – lelkünket is. A következő harmad hidegzuhanyként, szokatlan zimankóval zúdult ránk. Tanulság: a kellemetlenségek sokszor hátba támadják az elbizakodni szerető emberiséget. Október 19-én már fagy is baltázott, de aztán jött a könyörület: fokozatosan melegegett az idő, s e sorok vésésekor már meleg légkörben szemereg az eső.

*

Útjainkat szemlélve azt tapasztaljuk, hogy a víznyelők általában feljebb vannak, mint az úttest egyéb részei. Úgy látszik, valamikor (most is?) valakik azt gondolták(hatták), hogy a víz öntörvényeit is meg lehet (bizonyos ideológia bevetésével) változtatni. Bizonyára hallott a kedves olvasó arról a monumentális tervről, melynek értelmében a szovjet micsurinok délnek folytatták volna Szibéria óriási folyóit. Máig nem értük meg a csodát.

(korpás – a múltban és voltam)

A tisztelet és elismerés kifejezése...

Ipolyság város polgármestere, **Pásztor Lajos mérnök az Idősek iránti tisztelet hónapja** alkalmából találkozóra hívta a városháza színháztermébe a korosabb polgártársakat, amelyre 2009. október 30-án 16.00 órakor került sor. Meghívásának eleget tett a Nyitrai Kerületi Önkormányzat alelnöke, Lubicza Burdová. A program keretén belül elhangzottak a polgármester és Burdová asszony ünnepi beszédei.

Ezt a kellemes délutánt zenei produkciójával a Harmony kvartett gazdagította.

Bízunk benne, hogy sok ilyen találkozóra kerül még sor drága időseink társaságában.

Iveta Tonhaiserová

Félelem - ok nélkül ?

foto:net

Minden ötödik-hatodik embernek vannak az életében hosszabb-rövidebb ideig tartó időszakok, amelyeket kóros félelem, fóbia jellemez. Az aggodalom és a félelem a mindennapi életet kísérő jelenségek. A fóbia irracionális félelem bizonyos helyektől, helyzetektől, tárgyaktól, élőlényektől, nyilvánosságtól, stb. A fóbiáknak három fő csoportja különíthető el: agorafóbia, szociális fóbia, specifikus (szimplex) fóbia.

Az **agorafóbia** fő jellemzője az a szorongás, hogy a beteg nem tud egy adott helyről könnyen, feltűnés vagy szégyenkezés nélkül biztonságos helyre menekülni. A legjellegzetesebb agorafóbiás helyzetek közé tartozik a tömegetől való félelem, a sorban állástól, az otthoni egyedüllétől vagy otthontól való eltávolodástól, a boltoktól, áruházaktól, mozitól, színháztól, lifttől, hidaktól való félelem és a közlekedési fóbia. A fóbiás helyzetben szorongásos rosszulét jelentkezik, gyakori tünet a szédülés, gyengeség, bizonytalanság érzése, az izzadás, a hideg vagy meleg „hullámok”, súlyosabb esetekben mellkasi fájdalom, fulladás érzése, halálfélelem. A betegek megpróbálnak elmenekülni a fóbiás helyzetből, pl. kiállnak a sorból és elhagyják a boltot. Vannak betegek, akik a fóbiás helyzetet kísérővel képesek elviselni: csak házastársukkal szállnak fel tömegközlekedési eszközre, nem szállnak be egyedül liftbe, nem mennek át egyedül az utcán stb.

A **szociális fóbiában** szenvedők fő panaszja, hogy súlyos és tartós szorongásuk jelentkezik, ha más emberekkel kell beszélniük, találkozniuk. Ez a félelem akadályozza, hogy részt vegyenek családi, baráti találkozásokon, tárgyaljanak, vizsgálzsanak, de még azt is, hogy telefonáljanak vagy esetleg ajtót nyissanak, ha valaki csenget. Ezek a helyzetek azonnal szorongást provokálnak, amelyek elérhetik a pánikroham súlyosságát is. A betegek attól félnak, hogy mások szorongónak, gyengének vagy „bolondnak” tartják őket. Félnak beszédeni, előadást tartani, mert attól tartanak, hogy remeg a kezük vagy a hangjuk. Nem mernek mások előtt enni, inni vagy írni, mert attól tartanak, hogy remegni fog a kezük és szégyenben maradnak.

Specifikus (szimplex) fóbia egyetlen helyzetre, tárgyra, élőlényre terjed ki. Leggyakoribb specifikus fóbiák az állatoktól való félelem (pók, kígyó, kutya fóbia), a magasságtól, mélységtől, vértől, repüléstől való félelem. Az elkerülő viselkedés miatt a beteg élettere egyre kisebb lesz, akár a lakásra szűkülhet be. Gyakoriak a hipochondriás panaszok és félelmek, főleg az agorafóbiás csoportban. Pl. a szédülés, a mellkasi panaszok miatt ismételt keresik fel ezek a betegek háziorvosukat és belgyógyászati, neurológiai, fülészeti stb. szakrendelésekre járnak. A fel nem ismert fóbiás betegek tüneteikre a legkülönbözőbb gyógyszereket kapják, amelyek rendszerint mellékhatásaikkal tovább rontják állapotukat. A megfelelő gyógykezelés elmaradása esetén a betegek alkohollal és/vagy gyógyszerekkel próbálják meg csökkenteni szorongásukat. Gyakori, főleg a pánikkal, depresszióval szövődött agorafóbiások öngyilkossági kísérlete is. A fóbiák kezelésének legfontosabb feltétele, hogy a beteg tisztában legyen betegségének természetével, gyógyíthatóságával. A fóbiások kezelésének alapelve az, hogy meg kell szüntetni az

elkerülő viselkedést. A szorongást kiváltó helyzetet a beteg maga keresse, s addig tegye ki magát annak, míg a szorongás nem csökken, ill. nem múlik el, azaz „kutyaharapást a szőrével”. Közlekedési fóbia esetén pl. a beteg először kísérettel megtesz egy megállót busszal, majd kettőt, hármat, ezt követően kíséret nélkül tesz meg egy megállót, majd egyre hosszabb távokat. De létezik olyan módszer is, hogy egyből nagyobb táv

megtételére vállalkozik a beteg egyedül. Elmondható, hogy az enyhe, kezdődő esetekben sikerre számíthatunk a betegek egy részénél gyógyszerek nélkül is. Gyógyszeres terápia is szükséges, ha a beteg szorongása olyan fokú, hogy nem tudja elkezdni az előbbieken említett kezelést. Amennyiben pánikroham is jelentkezik, akkor érdemes pszichiáterrel konzultálni.

MUDr. Póczik Gábor

Nem Mohamed a hegyhez hanem a hegy Mohamedhez

Az **Egészségnap** a Lévai Regionális Művelődési Központ és a Városi Hivatal Kulturális Osztályának közös szervezésében került megrendezésre 2009. október 17-én a Városháza színháztermében. A fő szervezője és a nap háziasszonya **Jámbor Mónika**, a fent említett központ munkatársa volt. A gyógyítók, az

Magyar András táltos gyógyító módszereivel foglalkozott, az előadó Pintér Miroslav volt, a másik a gyógyító kövekkel, az előadó Soňa Ladňáková.

Az Egészségnap legfőbb érdekessége az volt, hogy a gyógyítók jöttek el a betegekhez és megelőzőképpen az egészségesekhez. Tudjuk, hogy

a modern orvostudomány segítségével az orvosok gyógyítják pácienseiket, ma mégis egyre nagyobb teret hódítanak a természetes gyógy módok és a természetből nyert gyógyszerek. Ugyan-

akkor a legfontosabb a megelőzés, elébük kell menni a betegségeknek. Az itt megjelent előadók túlnyomórészt ezt az elvet képviselték, mindegyik a saját módszereivel jelezni tudta a betegséget, javaslatot is tudott tenni a gyógyításra.

Mindegyik szolgáltatás iránt egyforma érdeklődést tanúsítottak a jelenlévők. Az aurafotózásnak nagy keletje volt, intenzíven vásárolták a teákat, a gyógynövény-kivonatokat, az illóolajokat, a gyógyító köveket és a mandala mécesstartókat, sokan elvégeztették a testfelmérést, jószoltattak maguknak. Volt gyertyával való fülgyógyítás, gyógyítás mágneses fényterápiával és relaxációs zenével. Egy asztalnál finom ipoly-sági méztermékeket lehetett vásárolni. A nap folyamán két előadást is meghallgathattak a jelenlévők: az egyik Kovács

akkor a legfontosabb a megelőzés, elébük kell menni a betegségeknek. Az itt megjelent előadók túlnyomórészt ezt az elvet képviselték, mindegyik a saját módszereivel jelezni tudta a betegséget, javaslatot is tudott tenni a gyógyításra.

A rendezvény ideje alatt a jelenlévők igénybe vehették az előadók szolgáltatásait, vásárolhattak a gyógytermékek széles választékából. Reméljük, nem ez volt az utolsó Egészségnap városunkban, hisz egyre több ember foglalkozik tudatosan egészsége megőrzésével. Ebből az következik, hogy az ilyen rendezvényekre mindenképpen szükség van.

Matyis Edit

Sikeres volt az elmúlt tanév

az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumban

Az ipolysági állami gimnázium 1913-ban nyitotta meg kapuit, akkoriban a régió első gimnáziumaként. Manapság a Lévai járásban négy magyar gimnázium működik, s bizony ez soknak tűnik, mert sajnos mindegyikük diákhánnal küszködik. Az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium öt osztállyal működik, s mindössze 143 diák látogatja ebben a tanévben. Az első évfolyamban egy osztályt nyithattunk 30 diákkal.

Kicsi a bors, de erős – ez a magyar közmondás teljesen érvényes a gimnáziumra, mert a kisiskolák kategóriájába tartozik ugyan, ennek ellenére kimagasló eredményeket értünk el a 2008-2009-es tanévben. Nézzük a legfontosabbakat!

Kezdjük a tanulmányi eredményekkel. Büszkén mond-

nyelvből a 2., magyarból a 3. helyen végeztek a Nyitrai kerületben. Ezek után a kimagasló eredmények után nem is csoda, hogy egy diák kivételével minden jelentkezőnk (23) bekerült a szlovákiai, magyarországi és csehországi egyetemekre, főiskolákra.

Iskolánk diákjai bekapcsolódtak szinte minden hazai és magyarországi tanulmányi versenybe, s az eredmények nem is maradtak el. A **Baka Patrik, Barienčík Zdenek, Nagypál Sándor, Naszvadi László** összetételű csapat Budapesten, a Kós Károly Kollégium nemzetközi történelmi versenyén, amelyen 27 magyarországi, szlovákiai, romániai és ukrainai magyar középiskola mérte össze tudását, a 2. helyen végzett. **Baka Patrik, Nagypál Sándor és Balga Ferenc** a ba-

Bálint a 33. Felvidéki Magyar Matematikaversenyen 1., a Gordiusz Matematika Tesztversenyen 2., a Nemzetközi Kenguru Matematikaversenyen 3. díjat nyert. **Pásztor Bálint és Tóth Beáta** az Infoprogram Országos Informatikaversenyen 3. lett, a Zenit programozó verseny kerületi döntőjében pedig sikeres megoldók voltak. **Tóth Beáta, Pásztor Bálint, Klacso Róbert** a Természettudományi Triatlon országos versenyen 3. helyezést ért el. **Várközi Patrícia és Borka Péter** a matematika olimpia kerületi döntőjében, a C kategóriában sikeres megoldók lettek.

Mindenképpen ki kell emelnünk a **Béres Gábor által vezetett iskolai vegyeskört**, amely tevékenységét immár 18 éve sikeresen végzi. Rendszeresen fellépnek a vá-

rosi pünkösdi és adventi hangversenyeken ill. az iskolai ünnepeken. Jelenleg az énekkarnak 36 tagja van.

A 2009-es Milleneumi ösztöndíj júniusban került átadásra. Az ösztöndíjat Csáky Pál, Molnár Imre és Vanda Károly – iskolánk volt diákjai – alapították, hogy ezzel is támogatassák az állami és egyházi gimnázium egy-egy tehetséges diákját. Az idei díjazott **Baka Patrik**, aki kitűnő tanulmányi eredményei mellett tehetséges írópalánta, már az első könyve, Az égiek legendája is megjelent.

Ugyancsak júniusban az iskolatanács újabb 5 évre **Szkladányi Endrét** választotta meg az iskola igazgatójának, aki márciusban megkapta az Szlovákiai Magyar Pedagógusszövetség **Pedagógus Életpálya Díját**.

Tóth Tibor

60 év mérlege a lévai Csemadok-ünnepségen

A Csemadok Lévai Alapszervezete és a Lévai Területi Választmány szervezésében 2009. október 24-én a Družba központban méltóságteljes köntösben és színes kulturális műsorral emlékeztek a hatvanéves Csemadokra.

Az ünnepi sereglést az ipolysági Musica Aurea Énekegyüttes nyitotta meg a Szózat és egy-egy Kodály-, Karai- és Bárdos-mű előadásával. Vezényelt **Tömöl Gabriella és Béres Gábor**. A műsor további részében **Jámbor Mónika** népdalokat énekelt.

Török Alfréd, a Lévai TV és ASZ elnöke ünnepi beszédében köszöntötte a hazai és külföldi meghívott vendégeket, valamint a járás mintegy 250 Csemadok-tagját és az alkalom más résztvevőit. Beszédében vázlatosan érintette a 60 éves Csemadok országos, járási és helyi történéseit és rendezvényeit. Köszönetet mondott mindazoknak, akik tehetségükkel, idejükkel, egészséges magyarságtudatukkal áldozatot hoztak a Csemadok oltárán. A támogatók is kiérdemelték a hála szavait. Beszédét ezzel a szép, ösztönző gondolattal fejezte be: „Egy fákyla nem veszít semmit, ha meggyújt egy másikat.”

A Csemadok Országos Tanácsa nevében **Balog Gábor** alelnök köszöntötte az ünnepi összejövetelt. Hangsúlyozta: valamennyi szlovákiai magyar szervezetnek össze kell fognia, mert a többségi nemzettől nem várhatunk semmit. Többször is megjegyezte, hogy a 60 éves Csemadok szinte állandó jellelge vállalta a szlovákiai magyar nemzettség érdekvédelmének szerepét.

A mintegy tucatnyi helyi kitüntetett mellett elismerő oklevelet kapott több mint 30 járásbeli Csemadok-tag és együttes. Ipolyságról **Gál Imre, Pálincás Tibor, Kajtor Pál, Korpás Pál**, valamint a **Musica Aurea Énekegyüttes**. Régióinkból a **százdi citerások** és a **palásti Búzavirág Folklorcsoport** részült járási kitüntetésben.

A felemelő ünnep a himnuszok eléneklésével, majd ünnepi fogadással ért véget.

korpás

Az iskola tanári kara.

Balról jobbra: **Tóth Tibor, Petrežsél Zsuzsa, Hammersmidt Éva, Vicencz Adrienn, Tenczel István, Hroncová Anna, Révész Ferenc, Koháry Veronika, Béres Gábor, Szkladányi Endre** - igazgató, **Rusznyák Tamás**.

hatjuk, hogy az elmúlt tanévben iskolánk a Nyitrai kerület egyik legjobb érettségi írásbeli eredményét érte el. Az angol középszintű és a matematika írásbeli érettségiben iskolánk diákjai a legjobbak lettek a kerületben, jelentősen megelőzve ezzel a többi magyar és szlovák gimnáziumot. Az ipolysági állami gimnázium diákjai a többi profiltárgyból sem vallottak szégyent, hiszen szlovák

lassagyarmati nemzetközi történelmi vetélkedőn 3. helyezést szerzett. További szép sikert ért el a **Csernák Tímea, Csernus Nikolett, Balga Ferenc** alkotta csapat a Múltidéző történelmi vetélkedőn: a kerületi fordulóban második, az országos döntőben pedig hatodik helyezést ért el.

A természettudományok terén is kitűnő eredmények születtek. **Pásztor**

**FEGYVERNEKI
FERENC KÖZÖS
IGAZGATÁSÚ
KATOLIKUS
ISKOLA,
IPOLYSÁG**

Iskolánk életéből

Filmklub - szakmai nap

2009. szeptember 19-én, szombaton került sor iskolánkban a SZÓKÉPEK Filmklubjának szakmai napjára. A résztvevők filmklubvezetők, támogatók és érdeklődők – tanárok, lelkiatyák és felnőtt diákok voltak. A vendégeket a házigazdák, Mahulányi József ipolysági esperes, püspöki helynök és Molnár Margit filmklubvezető köszöntötték. A nap neves vendége *dr. Török Csaba* budapesti plébános, egyetemi tanár, a Vatikáni Rádió és a Magyar Rádió szerkesztője volt, aki *A film világa, az objektív valóság a megváltástörténet fényében* című előadásában bevezette a hallgatókat a valóság és a képzelet világába. A rendkívül tartalmas és szemléletes előadást az *Út a vadonba* című amerikai film vetítése követte. Sean Penn film-

je nemcsak csodás és ismeretlen vidékekre kalauzoló utazás, de megtekintése igazi kihívás a szakrális tartalom felfedezésére, mellyel az ebéd utáni beszélgetésben Török Csaba atya vezetésével próbálkozott a társaság. A filmet szakmai szempontból *Oláh Miklós* budapesti filmesztéta elemezte, aki a film készítésének hátterét ismertette új oldaláról világitotta meg a produkciót. A nap utolsó pontjaként bemutakoztak a filmklubok vezetői Szentpéterről, Ipolynyékről, Nagycsalomjáról és az ipolysági egyházi gimnáziumból. Beszámoltak az elmúlt év tapasztalatairól és ismertették a következő félév programtervét. A résztvevők nemcsak szakmailag gazdagodva, de lelkiükben is feltöltődve térhettek haza.

Molnár Margit

Rendhagyó zeneóra

Szeptember végén iskolánkban köszönthettük Écsi Gyöngyi népdalénekest és társát, Kováts Marcellt, akik rendhagyó zeneórárt tartottak. A tanulók nemcsak a magyar népdalok múltjáról tudhattak meg nagyon sok érdekességet, hanem a népdalokat kísérő hangszereket is megismerhették. Így mutatták be a művészek az érdeklődő gyermekeknek a magyarok ősi hangszereit, mint pl. a dorombot, a táltos dobát, a kecskedudát vagy a tekerőlantot. A hangszereket természetesen meg is szólaltatták, s a muzikaszót Écsi Gyöngyi csodálatos hangján megszólaltatott népdalokkal és balladákkal tarkították. A szárnyaló zenét meg-megszakították prózai

részekkel is, szó volt a honfoglaló magyarok népi szokásairól, a hiedelemvilágukról, valamint néhány érdekes, eddig nem hallott történet is elhangzott. Az előadás során a művészek végigvezették a diákokat a magyar történelem jeles eseményein, s a hallgatókat is bekapcsolták a játékba.

Écsi Gyöngyi és Kováts Marcell nemcsak az idősebb tanulók részére készítettek műsort, hanem az alsó tagozatos tanulókat is ámulatba ejtették csodálatos bábjátékkal. Amellett, hogy a gyerekek nagyon jól szórakoztak, bepillanthattak népi kultúránkba és megismerhették annak néhány gyöngyszemét.

Bolgár Katalin

Hagyományos őszi kórustábor

Október 1-jén, a zene világnapján, iskolánk énekkara kórustáborba utazott a palásti Ivánka kastélyba.

A tábor idején a diákok sokkal felszabadultabbak, gyorsabban tanulnak, hisz csak az éneklésre kell összpontosítaniuk. A szólampróbák között közösségi játékokra, beszélgetésekre is lehetősé-

ség nyílt.

Az esti vacsora hangulata pedig fergetegesre sikerült. Vendégeként Zolcer György atyával tölthettek egy gyönyörű estét a diákok.

Az összekovácsolódott kis csapat élményekkel gazdagodva kezdheti a tanévet.

Wollent Andrea

Mikszáth Kálmán Prózamondó Verseny

Október 16-án immár 13. alkalommal rendezték meg Dejtáron a Mikszáth Kálmán Prózamondó Versenyt. A Szondi György Általános Iskola Mikszáth Kálmán Tagiskolájában jól ismernek bennünket, hiszen az előző években is rendszeresen jártunk ide. Igaz, akkor rajtunk kívül több szlovákiai iskola is képviseltette magát a versenyen.

Jóleső érzés volt hallani, mennyire örülnek a szlovákiai versenyzőknek. A koszorúzási ünnepség előtt az iskola tanulói léptek fel. Beszédet mondott a Mikszáth Kálmán Társaság elnöke, Dejtár polgármestere, az iskola igazga-

tónője és Mikszáth dédunokája. Beszédükben valamilyen hangsúlyozták: „Fontos, hogy az ilyen jellegű találkozókra az Ipoly mindkét oldaláról érkezzenek résztvevők, hiszen az anyanyelv mindnyájunkat összeköt.”

Iskolánkából két tanuló vett részt a versenyen, Soltész Krisztina, 3.G osztályos tanuló az 1. kategóriában 3. helyezést ért el. A csaknem 40 résztvevőtől értékes ajándécsomaggal, a felkészítő tanároktól pedig néprajzi jellegű CD-kazettával búcsúztak a vendéglátók.

Pokorný Ondrusz Anna

Rovásírás-találkozó Százdon

„Többet ér tengernyi könny-nél egy cseppnyi tett” – vallja már 20 éve a Palóc Társaság. Cselekedeteivel a palócok társasága immár sok képzeletbeli poharat megtöltött „cseppnyi” tetteivel.

Október 17-e a vállalás újabb teljesítését jelentette. 2009-ben negyedszer került sor a rovásíró-felkészítők és a rovásírók találkozására, mely-

nyítható: Kárpát-medencei jelenlétünk több ezer évre nyúlik vissza. Tehát egy olyan birtoklevél, ami a magyar nemzet úgymond tulajdonlapját, ősiségét igazolja a közös Kárpát-hazában.

Őt követően Kürthy Dezső saját könyvgyűjteménye bemutatásával felhívta mindannyiunk figyelmét arra, hogy magyarságunk meg-

nek célja: megbeszélni a bennünket érintő kérdéseket, illetőleg új ismeretekre szert tenni.

Az idei tanfolyam helyszíne a Rózsa Panzió volt, mely tetszetős, szép környezetével rászolgált mindannyiunk meglepedésére.

Z. Urbán Aladár, a Palóc Társaság vezetője örömmel üdvözölte a megjelenteket, külön köszönetet mondva Kürthy Dezsőnek és feleségének a panzió tulajdonosainak.

Szakács Gábor, a Kárpát-medencei rovásírás-versenyek fáklyavivője és egyben a Forrai Sándor Rovásíró Kör elnöke előadásában a rovásírást, mint magyarságunkhoz tartozó műveltséget határozta meg. Régen, ezredévekkel ezelőtt a népek alapvető műveltségi szintje az írásban mutatkozott meg. S nekünk, magyaroknak büszkének kell lennünk a rovásírással, amely már ókori műveltségünket igazolja.

A rovásírás felhívta a figyelmet Kárpát-medencei birtoklevelünkre, amely a megtalált rováslelkékkel bizo-

tartása milyen fontos, hisz: „A név kötelez”, s ehhez kell tartanunk magunkat, bárhova is vessen a sors.

Mészáros Attila, az ipolysági Nimród Rovásíró Kör vezetője szavaival Szent István Intelmeire hívta fel a figyelmét: „Őseink követése a legnagyobb királyi ékesség”, melyre keresve sem tudnánk jobb példát találni a rovásírásnál. Rámutatott arra, hogy a megszerzett tudásunkat ne önös céljainkra használjuk fel, hanem családunk, közösségünk, nemzetünk javára. Majd a résztvevő diákok közreműködésével néhány gyakorlati példán keresztül mutatta be a rovásírás egyszerű taníthatóságát. Mindenkit biztatott a rovásírás elsajátítására, hiszen ez a műveltségünk bővítését jelenti.

Szavait a következő gondolattal zárta: „Emberként jó magyaroknak, jó magyarokként embernek megmaradni!” Ez a mi közös feladatunk.

A rendezvény a Székely Himnusz eléneklésével zárult.

/ma/

Rovásfeliratos helységnév-tábla avatása Ipolyságon

Polgári kezdeményezés eredményeképpen október 17-én került sor Ipolyság rovásfeliratos helységnévtáblájának avatására a város Parassapuszta felőli határában.

A kezdeményezés és a megvalósulás közti idő teteves volt. Még a tavasz folyamán a komáromi rovásírás-verseny elődöntőjén fogalmazódott meg Kurali Csaba tanuló gondolataiban, hogy Ipolyság szebbé és léleklében gazdagabbá válhatna, ha új helységnév-táblája lenne a városnak.

Szakács Gábornak, a Kárpát-medencei rovásírás-versenyek szervezőjének köszönhetően számtalan olyan „rovástábla” található már, amin az adott helység nevét rovásírással is feltüntették. Ennek folytatásaként Z. Urbán Aladár a Felvidéken karolta fel ezt a kezdeményezést. Tevékenységének köszönhetően ma már többek közt Ipolyság és Ipolyság is rendelkezik rovásfeliratos táblával.

A hirtelen felvetődött ötletet tett követte: Pintér Mi-

követően Z. Urbán Aladár, a Palóc Társaság elnöke méltatta az ipolysági rovásfeliratos tábla avatását, miszerint: **„Ipoly-ság az első felvidéki város, amely rovásfeliratos helység-névtáblával rendelkezik.”**

Az új táblát a kezdeményezők és a megjelent városi képviselők leplezték le. Ennek tiszteletére Szakács Gábor átnyújtotta a székely nemzeti zászlót Ipolyság képviselőinek megőrzésre. Az avatás a Székely Himnusz eléneklésével zárult.

Köszönet az adományokért és mindennemű egyéb segítségért az alább felsoroltaknak:

Kurali Csaba – ötletadó, ifj. Pintér Miroslav – alkotó, Kučera András, Lendvay Erika, Oros Zoltán, Mészáros József, Ildikó és Attila, Kázmér Pál és Magdaléna, Molnár Zoltán, Blanka Urblíková, Andrea Rešetárová, Szikora János, Békési Zoltán, Pišák Ján, Gazdag Katalin, Koháry Éva, Matyis Edit, Laczkovszki Katalin, Tamás Mária, Bélik Erzsébet, Póczik Mária,

roszlav ipolysági fafaragó vállalta a rovásfeliratos táblák elkészítését. Anyagi megvalósulásához adománygyűjtés indult, mely erőfeszítés eredményes volt.

Az avatás nemzeti imánk, a Himnusz eléneklésével vette kezdetét, majd Szakács Gábor ismertette az eddigi rovásfeliratos táblák avatásának jelentőségét. Ezután a jelenlévők Hegyi Károly énekessel karöltve nemzetünk történelmét foglalták dalokba. Őket

Horniak Mária, Bóna Tímea, Morva Éva, Pásztor Mónika, Murin Éva, Bukor Erzsébet, Varga Miroslav, Bratinka Štefan, Hludik István, Križan Karol, Tanai Karol, Záhorský Árpád, Dezider Duchoň, Marian Petrik, Aneta Petriková, Oroszlány Štefan, Gál Milan, Kapusník Judit, Zachar Tímea, Solmoši Márta, Forgács Mária, a fő téri papírüzlet dolgozója és a Magyar Koalíció Pártja önkormányzati képviselői. /ma/

Történelem

Száz éve hunyt el Fehér Ipoly

A magyar irodalom talán legnagyobb írónöje, Kaffka Margit 1916-ban a híres „Nyugat” hasábjain tette közzé először a „Hangyaboly” c. regényét. A regény egy zárdában játszódik, ahová a külvilágból érkező levél is csak titokban érkezhet. Ezért „a levél...azonmód, vilámgyorsan csúszott bele – (hókuszpókusz) – egy kék papirosba kötött Fehér Ipolyféle fizikakönyvbe...” – írta Kaffka. Az írózó nem fűzött magyarázatot, lábjegyzetet a fizikakönyv „jelzőjéhez”. Erre akkor még nem volt szükség, hiszen az olvasók közül sokan személyesen is ismerhették a mindössze hét évvel korábban, 1909. október 27-én Pannónhalmán elhunyt Fehér Ipolyt. Halálának centenáriuma azonban talán nem lesz felesleges felidézni alakját, már csak azért sem, mert földünk volt: 1842-ben Ipolyvisken született.

Fehér Ipoly Kálmán bencés, matematika-fizika szakos tanár, majd 1892-től pannónhalmi főapát életrajzát természetesen nem kell vázolnunk. Már életében önálló szócikket kapott a Borovszky-féle monográfiák Hontot, ill. Győr megyét tárgyaló kötetében, ill. kilencven év elteltével nem maradhatott ki a pedagógus-utód, Csáky Károly által írt „Honti arcépcsarnokból” sem.

A szocializmus éveit alatt a „klérus” ellen felhozott vádak közt gyakran szerepelt: az egyház mindig a haladás, az új (természet)tudományos ismeretek ellenzője volt. Nos, hogy ez inkább az „ideológiai titkárok” túllihegett állítása, semmint valóság, arra bizonyíték Fehér Ipoly életpályája is. Elég felütni a Természettudományi Társulat félszázados jubileumára, 1892-ben kiadott „Emlékkönyvet”, s annak 771. oldalán a rendes tagok név-

sorában ott találjuk Fehér Ipolyt is, aki ez idő tájt „tanterületi főigazgató Szegeden”.

1841-től – a Világos utáni Bach-korszakbani betiltástól eltekintve – a természettudományos és orvosi ismeretek terjesztésének, a tapasztalatok kicserélésének egyik fontos fóruma volt az évenként más-más városban megrendezett vándorgyűlés. Fehér Ipoly egyike volt azon első egyháziaknak, akik összeegyeztethetőnek tartották a vallás és a tudomány embereinek együttes megjelenését ezeken a találkozókon. Már ott volt az 1865-ös, Pozsonyban megtartott XI. vándorgyűlésen. Egerben, a XIII. találkozón sikeres előadást tartott az „alkímia szerepéről a természettudományok fejlődésében”. Így nem lehetett véletlen, hogy amikor a „magyar orvosok és természetvizsgálók” 1874-ben Győrben gyűltek össze, őt választották a vándorgyűlés egyik titkárává. E funkcióból eredően ő szerkeszthette a gyűlés ideje alatt megjelent Napi Közlönyt, valamint a vándorgyűlésen elhangzott előadásokat tartalmazó „munkálatok” kötetét is. De szerkesztője volt a gyűlés vendégei számára készült „Győrmegeye és város egyetemes leírása” című kötetnek is. Ez utóbbiról Chyzer Kornél orvosdoktor, a vándorgyűlések krónikása, 1890-ben megjelent könyvében így írt: „E vaskos, 674 lapra terjedő kötet, tökéletesség tekintetében azon helyrajzok között, melyek a vándorgyűlések alkalmával készültek, első helyen áll.”

Halálának kerek évfordulóján tehát a természettudósok is tisztelgnek Fehér Ipoly emléke előtt.

Dr. Kiss László

Jelenségek

Húsz év után

Amikor e sorokat papírra rovom – október 24-e szombatjának délelőttjén – titoktároló köd pólyázza Ipolyságot és környékét. Olykor cseppen is az alacsonyán kúszó felhőkből, mintha a bepólyázott vidék pityergése – könnyekkel társulva – jelezné, nem érzí magát a legjobban a gyönyörű táj és annak népe. Pedig közeledik november 17-e, amikor a felfokozott hit a megváltás – a tökéletes! – magvait szórta a tömegek szívébe-tudatába. Prága, Pozsony, de más városok főterein is színészek, gitáros dalnokok, raktárakból, fűtőházakból előmerészkedő disszidensek, de sok esetben a kommunista pártkarám (pártszervezet) potentátok által félretolt, elnyomott tagjai a nyilvánosság pódiumaira léptek, hogy beszéljék, indulatukkal kulcs-sörgetésre serkentsék a hatalmi titkok leleplezését óhajtó, szereplésre (történelmi-re?) vágyó tömegeket.

Megalakult a Nyilvánosság az Erőszak Ellen (Verejnost' proti násiliu) sajátos nevű vegyes eszmei-indulati töltetű körvonalzatlan politikai mozgalom. Mi, szlovákiai magyarok is léptünk a szerveződés útján – megszületett a Független Magyar Kezdeményezés. Václav Havel lett az egyik főbálvány, aki – sajnos – mindmáig adósa maradt mind az összmagyarságnak, mind a szlovákiai magyar nemzetrésznek. Mint ismeretes, a magyar televíziósok húzták őt elő a homályból, de őbenne nem született meg a viszonzás kegyes szándéka. Az ország első embereként bocsánatot kért az 1945 után kitelepített németektől, de a magyarokkal szemben nem gyakorolta ezt a gesztust. Miért nem? Kérdezem a húszéves „bársonyos” forradalom apropóján. Az idézőjelet azért tettem ki, mert véleményem szerint a húsz évvel ezelőtti november – ugyan bársonyba burkolózza – belül robbanásra és különböző jellegű hódításra, esetleg rablásra kész tömény indulattal telített állapot volt. Az idő haladtával elvtelen haszonlesők, akarnokok szilaj

csapatái tódultak a gombamód szaporodó különböző irányultságú politikai székértáborokba. Kialakult az egzisztencialitás és a kiváras politikai életművészete. Megszületett a megélhető politikusok sajátos csoportja. Ők mindig arrafelé araszolnak, ahol a legtöményebb a gulyásillat.

Mozgásba hozva emlékezetem minden zezugát, felvillannak tudatomban 1989 novemberének jellegzetes ipolysági mozzanatai. A főtéren ágálók, akik még egy-két nappal azelőtt csak a pártkönyvükkel tudtak érvelni, megváltói pózba vágva magukat, hadonászó karlendítésekkel hirdették a nekik tetsző szabadságformát. Néhány hónap múlva meg már ott guberáltak a primitív privatizáció hírnárjában. A helybeli „forradalmárok” aztán mindig a pillanatnyi vályülehetőségekhez igazodtak, úgy is, hogy szinte szezonálisan pártot-mozgalmat váltottak.

Voltak olyak is, akik végigrohángászták az esélyes politikai pártok egész skáláját. Valamikor kemény kommunistákként indultak közéleti pályájukon, s eljutottak egészen a tagkönyvvel igazolt kereszténydemokráciáig. Kommunista tagkönyvüket tüntetően, mások szemé láttára dobták el, s hogy mi lett a továbbiak sorsa, azt bizony nehéz lenne kinyomozni. Természetesen, nem fárasztom az olvasót újabb villanások felsorolásával. Azonban még egy gondolat erejéig maradjanak velem. Közép-Európában általában, (Cseh)Szlovákiában pedig különösen, az ilyen változásokkor kidudorodik a nemzeti önzést buján termő nacionalizmus (1918, 1938, 1948, 1968, 1989). A búzába – a pozitívumok közé (mert ilyenek is születtek 1989 után) – rengeteg konkoly is vegyült.

Kérdezem – magamtól is – hányadik évfordulóra sikerül e két magfajtát szétválogatni. Újabb 20 évre van még szükség? Addigra talán panoptikum figurákká kövesedhetnek a mai bajkeverők. Vagy netán zabolázzuk meg versenyparipás iramú optimizmusunkat?

Korpás Pál

A hónap műtárgya

Egy kőbalta töredéke. Eredetileg fanyélre volt erősítve. A nyélnek fűrt lyuk maradványa ma is látható a törésvonal közepén. Ezt a tárgyat az idősebb bronzkorban használták a mai Ipolyság területén. A köznép ugyanis vagyoni helyzeténél fogva nem engedhette meg magának a bronzeszközök vásárlását.

Pálinkás Tibor

Egy kiállításról, amely senkit sem hagy hidegen

Petró György, aki e hónapban tölti be 30. életévét, is rutinos kiállító, több regionális és egyetemi képzőművészeti díj nyertese. Több éve tudatosan fejleszti magát, köti össze élete fonalát a képzőművészettel. E tudatos útvonalkövetés része volt a balassagyarmati Mikszáth Kálmán Művelődési Központban folytatott dekoratívi tevékenysége és a rajz- és kultúrmenedzseri diploma megszerzése a szegedi egyetemen is. Jelenleg pedagógusként tevékenykedik a balassagyarmati Szentgyörgyi Albert Gimnáziumban.

A képzőművész legújabb kiállítása november 14-éig látható az ipolysági Simonyi Lajos Galériában. Itt kiállított szobrai minden szemlélő számára megadják az egyéni értelmezés lehetőségét. A kissé groteszk, kissé erotikus megjelenésű szobrok ezen felül könnyen értelmezhetők egy-egy emberi viselkedésforma kritikájaként is.

Az október 19-i nyitóünnepség szakember-vendégszónoka Csemniczky Zoltán szobrászművész, a balassagyarmati Mikszáth Kálmán Művelődési Központ igazgatója volt. A tárlatnyitó zenei keretét a helyi művészeti alapiskola diákjai biztosították. Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével Pásztor Lajos mérnök, Ipolyság város polgármestere, valamint Iveta Tonhaiserová, a Városi Hivatal Kulturális osztályának megbízott vezetője is. A szervezőknek külön örömet jelentett az, hogy a tárlatmegnyitón az ipolysági pedagógus-társadalom is elfogadható mértékben képviseltette magát.

A Simonyi Lajos Galéria legközelebbi kiállítása november 21-én 16.00 órakor nyílik. Kitűnő váci képzőművészek műveivel ismerkedhetünk majd meg.

Pálinkás Tibor

Ki kivel novemberben

IV. liga délkelet

14. f. **Ipolyság** – Tešedíkovo Kolárovo – **LV Deménd**
 15. f. **Vieska - Ipolyság** **LV Deménd** – Okoličná na Ost.

V. liga ifi III. liga – diák

14. f. **Ipolyság** – Tvrdošovce
 15. f. **Palárikovo - Ipolyság**
 12. f. 10. 31. **Ipolyság** – Nové Zámky B
 13. f. 11. 3. **Vion Zlaté Moravce B – Ipolyság**

Területi bajnokság

14. f. 11.1. 13.30 **Felsőtúr** – Plášťovce
 15. f. 11.8. 13.30 **Rybník – Felsőtúr**
 14. f. H. Turovce – **Palást** Podlužany – **LV Deménd B**
 15. f. **Palást** – **Ket'** **LV Deménd B** – Kozárovce

II. osztály

14. f. **Tompa** – Lok Ip. Úľany – **Nagytúr**
 15. f. **Bory – Tompa** **Nagyvár** – V. Kozmálovce
 14. f. **Ipolyvisk** – N. Tekov **Ipolyfödemes** – V. Turovce
 15. f. Lok – **Ipolyvisk** **Velký Dúr – Ipolyfödemes**

III. osztály DK

14. f. 11.1. 10.30 **Hron. Kosihy – Ipolypásztó**
 15. f. 11.8. 10.30 **Ipolypásztó** – M.Kozmálovce
 14. f. **Ipolyszakállos** – T. Lužany 4FSCSantovka – **Lontó**
 15. f. **Farná – Ipolyszakállos** Hr. Kosihy – **Lontó**
 14. f. **Egeg** – Hronovce **Tesmag** – Farná
 15. f. **Júr n. Hron. B – Egeg** H. Semerovce – **Tesmag**
 14. f. M. Kozmálovce – **Felsőszemeréd**
 15. f. **Felsőszemeréd** – Tešmak

Területi – délkelet – diák

12. f. 10. 31. **Ipolyság B** – Kálná n. Hronom
 13. f. 11. 7. **Dolný Píal – Ipolyság B**

Mgr. Szikora Gábor

Meghívó

A Szlovák Olimpiai Bizottság szeretettel meghívja Önöket a Szlovákiai Olimpiai Klubok Szövetségének kongresszusára, melyre 2009. november 20-án és 21-én kerül sor. Az ünnepélyes megnyitó pénteken, 15.00 órai kezdettel lesz a városi hivatal épületében a SZOB elnöke, František Chmelár és 17 klub képviselőinek részvételével.

Mindenkit szeretettel várunk!

Magyar-szlovák, szlovák-magyar hiteles szakfordítás

(személyi iratok, bizonyítványok és egyéb dokumentumok fordítása)

PaedDr. Kolev Adrienn, PhD.

tel.: 0907 725 896, e-mail: kolevadri@post.sk

2
PaedDr. Biró Ágnes
 pedagógus - pedagóg
 megyei elnökelőtt
 kandidát na predsedu NSK

33
Kotorá Marlán
 polgármester
 starosta obce

41
Lőrincz Tamás
 közgazdász
 ekonóm

26
Kakas Pál
 zootechnikus
 zootechnik

12
Daru László
 mezőgazdasági mérnök
 poľnohospodársky inžinier

51
Pálffy Dezső
 iskolai igazgató
 riaditeľ školy

54
Róm Tibor
 orvos
 lekár

30
Köpöncel Péter
 ipari mérnök
 priemyselný inžinier

27
Kiss Beáta
 középiskolai tanár
 stredoškolská profesorka

64
Wirth Jenő
 kereskedelmi igazgató
 obchodný riaditeľ

Együtt, szülőföldünkért! Spoločne, za rodnú zem!

Tisztelt választópolgár!

Kérjük, vegyen részt
 a 2009. november 14-én
 sorra kerülő Nyitra megyei
 önkormányzati választásokon,
 és szavazatával támogassa
 az MKP jelöltjeit.
 Köszönjük bizalmát!

Magyar Koalíció Pártja
 Strana maďarskej koalície

Vážený volič!

Pozývame Vás k voľbám
 do zastupiteľstva
 Nitrianskeho samosprávneho kraja
 14. novembra 2009.
 Podporte kandidátov SMK!
 Ďakujeme za dôveru!

Honti Lapok

A Hont-Ipoly menti régió havilapja. Megbízott felelős szerkesztő: Bendíkné Szabó Márta.

Szerkesztőbizottság: Bendíkné Szabó Márta, Mgr. Matyis Edit, Kajtor Pál mérnök, Korpás Pál, Bendik Béla,
 Mgr. Tóth Tibor. Tördelőszerkesztő: Menyhár Andrea. Tel.: 036/741 10 54, www.sahy.sk, e-mail: hontil@sahy.sk.

Kiadó: Ipolyság város önkormányzata, Fő tér 1., 936 01 Ipolyság. A szerkesztőség álláspontja nem mindenben azonos az újságban közölteivel.
 A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.
 Nyilvántartási szám: EV3811/09. Nyomtatás: RunnerMedia, Balassagyarmat.